

ZAGADNIENIA SPOŁECZNO-ZAWODOWE

WŁADYSŁAW LUTYŃSKI

Warszawa

Przepisy dotyczące służby weterynaryjnej ogłoszone w 1968 r.

I. Zwalczenie chorób zwierzęcych.

1. Zarządzenie Nr 19 Ministra Rolnictwa z dnia 13.II.1968 r. w sprawie postępowania przy zapobieganiu i zwalczaniu brucelozą bydła (choroby Banga) w państwowych gospodarstwach rolnych resortu rolnictwa (Dz. Urz. Min. Rol. Nr 2, poz. 5) ustala nowe zasady zwalczania tej choroby przez służbę weterynaryjną oraz przez personel państwowych gospodarstw rolnych resortu rolnictwa i uchyla dotychczasowe zarządzenie w tej sprawie z 1951 r. Instrukcja Ministerstwa Rolnictwa — Departamentu Weterynarii z dnia 21.II.1968 r. w sprawie postępowania przy zapobieganiu i zwalczaniu brucelozą bydła (ogłoszona razem z zarządzeniem w specjalnej broszurze) szczegółowo precyzuje powyższe zasady.

2. Zarządzenie Nr 215 Ministra Rolnictwa z dnia 2.XI.1968 r. w sprawie zapobiegania nosaciznie koni (Dz. Urz. Min. Rol. Nr 14, poz. 100) ogranicza badanie na nosaciznę ogierów P.S.O. do:

— badania klinicznego — przed okresem kopulacji,
— badania klinicznego i maleinizacji śródskórnopowiekowej — po okresie kopulacji.

3. Komunikat Ministra Rolnictwa z dnia 26.VIII.1968 r. w sprawie uznania miasta st. Warszawy i województwa warszawskiego za obszar wolny od gruźlicy bydła ukazał się w Nr 11 poz. 79 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa, a z dnia 30.IV.1968 r. w sprawie uznania powiatu wrzesińskiego województwa poznańskiego za wolny obszar od gruźlicy bydła — w Nr 4 tego Dziennika pod poz. 32.

4. Tymczasowa instrukcja Ministerstwa Rolnictwa — Departamentu Weterynarii z dnia 1.VI.1968 r. Nr WETzp 655/imz-3/68 w sprawie zapobiegania i zwalczania salmonelozą kaczek (rozesłana w odbitkach powielaczowych) ustala zasady zwalczania salmonelozą ptactwa wodnego, które zastąpiły wytyczne z 1953 r. dotyczące tej sprawy, uchylone zarządzeniem Nr 87 Ministra Rolnictwa z dnia 28.V.1968 r.

5. Pismo okólne Ministerstwa Rolnictwa — Departamentu Weterynarii z dnia 23.IV.1968 r. Nr WETzp 650/m-3/68 dotyczące masowego zwalczania choroby motyliczej (fasciozy) u przeżuwaczy domowych (rozesłane w odbitkach powielaczowych) określa nowe zasady zwalczania tej choroby (głównie z kredytów PZU).

6. Nowe zasady obowiązujące w zakresie badania świń przeznaczonych do hodowli (mające na celu profilaktykę zakaźnego zanikowego zapalenia nosa) wraz z wzorami odpowiednich świadectw lekarsko-weterynaryjnych, wprowadziło pismo Ministerstwa Rolnictwa — Departamentu Weterynarii z dnia 11.X.1968 r. Nr WETzp 651/inz-12/68 (rozesłane w odbitkach powielaczowych).

7. Wytyczne Ministerstwa Rolnictwa — Departamentu Weterynarii z dnia 10.X.1968 r. Nr WETzp 657/p-1/68 w sprawie stosowania antybiotyków (detreomycyny, streptomycyny) przy posocznicy karpi w gospodarstwach rybactwa (rozesłane w odbitkach powielaczowych) ustala zasady zwalczania posocznicy karpi przy pomocy antybiotyków.

8. Ministerstwo Rolnictwa — Departament Weterynarii pismem z dnia 6.XI.1968 r. Nr WETo-0282-4/68 ustaliło nowe wzory niektórych formularzy używanych przy zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (rozesłane w odbitkach powielaczowych).

II. Profilaktyka, leczenie i farmacja weterynaryjna.

1. Instrukcja Nr 15 Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 1.VIII.1968 r. w sprawie pobierania

próbek środków farmaceutycznych do badania oraz postępowania zabezpieczającego (Dz. Urz. Min. Zdr. i Op. Społ. Nr 16, poz. 81) reguluje m. in. zasady postępowania w razie zachorowania lub padnięcia zwierzęcia w wyniku zastosowania środka farmaceutycznego.

2. Obwieszczenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 10.X.1968 r. o ustaleniu wykazu leków silnie działających, które mogą być wydawane z aptek bez recept (Mon. Pol. Nr 43, poz. 309) wymieniło szereg środków mających również zastosowanie w weterynarii (Sol. Jodi Spirituosa, Spiritus Sinapsis, Pyramidonum, tab., Formaldehydum 40%, Cardiasolum, płyn 10%, Coff. natr. benzoicum, płyn i inne).

3. W Nr 10 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa pod poz. 72 ukazało się obwieszczenie Ministerstwa Rolnictwa — Departamentu Produkcji Roślinnej i Ochrony Roślin z dnia 12.VI.1968 r. w sprawie wykazu chemicznych środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu handlowego.

4. W Zyciu Weterynaryjnym 12, 383, 1968 została ogłoszona Instrukcja Techniczna Ministerstwa Rolnictwa — Departamentu Weterynarii z dnia 21.V.1968 r. Nr WET1-632(3)68 w sprawie pobierania i wysyłki materiałów przez służbę weterynaryjną do badań toksykologicznych.

5. Pismo okólne Nr 1 Ministerstwa Rolnictwa — Departamentu Weterynarii z dnia 29.II.1968 r. w sprawie opieki weterynaryjnej nad tuczarniami i bazami kłuzowego przemysłu mięsnego (rozesłane w odbitkach powielaczowych) szczegółowo ustaliło, jakie organy sprawują tę opiekę i na jakich zasadach opieka ta ma być wykonywana.

6. Kilka zmian w organizacji pracy terenowych punktów specjalistycznych opieki nad hodowlą wielkostatną wprowadziły rozesłane w odbitkach powielaczowych pisma okólne:

a) Ministerstwa Rolnictwa — Departamentu Weterynarii z dnia 18.III.1968 r. Nr WETo — 024-7/68 oraz

b) Zjednoczenia Hodowli Zwierząt Zarodowych z dnia 12.III.1968 r. Nr WET — 015/1/68.

III. Nadzór weterynaryjny nad obrotem zwierzętami.

1. Zarządzenie Ministrów Rolnictwa oraz Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 19.XII.1968 r. zmieniające zarządzenie w sprawie obowiązku i sposobu zgłaszania oraz dostarczania zwłok zwierzęcych do zakładów utylizacyjnych (Mon. Pol. z 1969 r. Nr 1, poz. 6) ustala, że z dniem 1.II.1969 r. wykazy zakładów utylizacyjnych i okręgów ich działania będzie określał Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu na wniosek Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Paszowego „Bacutil” zgłoszony w uzgodnieniu z właściwymi do spraw rolnych organami prezydium WRN. Jednocześnie w zarządzeniu został skreślony załącznik do zarządzenia ogłoszony w Nr 11 z 1968 r. pod poz. 72 Monitora Polskiego, zawierający wykaz tych zakładów z dotychczasowym ich zakresem działania, obejmującym teren całego kraju.

2. Zarządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 23.XII.1968 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie nadzoru nad niektórymi środkami żywienia zwierząt (Mon. Pol. z 1969 r. Nr 1, poz. 7) jako dodatek do pasz zostały dopuszczone niektóre utleniacze.

3. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 19.VIII.1968 r. zmieniające zarządzenia w sprawie ładowania samochodów ciężarowych i przyczep (Mon. Pol. Nr 35,

poz. 250) wprowadziło zasadę, że w razie przewozu dużych zwierząt w pojazdach przystosowanych do ich przewozu, trwającego nie dłużej niż 3 godziny, można ustawić zwierzęta także nie w pozycji głowami w kierunku jazdy, pod warunkiem zabezpieczenia ich przed wystawianiem poza krawędzie boczne pojazdu.

IV. Weterynaryjna Inspekcja Sanitarna

1. Zarządzenie Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 15.XII.1967 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży mięsa i przetworów mięsnych przeznaczonych na zaopatrzenie rynku krajowego (Mon. Pol. z 1968 r. Nr 1, poz. 4) wprowadziło zasadę, że jeżeli w wyniku odbioru jakościowego dokonanego w magazynie sprzedawcy stwierdzono wady towaru, to sprzedawca jest obowiązany do skierowania towaru do utylizacji, bądź zniszczenia towaru zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, gdy organ weterynaryjnej inspekcji sanitarnej lub organ nadzoru sanitarnego stwierdzi, że towar nie nadaje się do spożycia.

2. Ministerstwo Rolnictwa — Departament Weterynarii wydało pismo okólne z dnia 21.VIII. 1968 r. Nr WETis — 684-32/68 (rozesłane w odbitkach powielaczowych) w sprawie organizacji pracy i zakresu działania weterynaryjnych inspektoratów sanitarnych przy rzeźniach drobiu oraz przy zakładach przetworów jajczarskich i drobiarskich, podległych Zjednoczeniu Przemysłu Jajczarsko-Drobiarskiego.

V. Administracja i ekonomika weterynaryjna

1. Zarządzenie Nr 37 Ministra Rolnictwa oraz Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 18.III.1968 r. — wytyczne w sprawie zakresu działania i struktury wewnętrznej wydziałów rolnictwa i leśnictwa prezydiów rad narodowych (Dz. Urz. Min. Rol. Nr 7, poz. 43) m.in. określa:

— zadanie wydziałów rolnictwa i leśnictwa PWRN i PPRN w zakresie weterynarii

— zasadę, że w w/w wydziały dzielą się na odpowiednie komórki organizacyjne stosownie do zadań wymienionych w zarządzeniu (a więc z uwagi na wyodrębnienie zadań weterynaryjnych zasadę, że w ramach wydziału powinna być zorganizowana komórka weterynaryjna),

3) zasadę podporządkowania wydziałom rolnictwa i leśnictwa odpowiednich szczebli wojewódzkich i powiatowych zakładów weterynarii.

W związku z tym zarządzeniem Minister Rolnictwa w piśmie z dnia 31.X.1968 r. do przewodniczących PWRN wyjaśnił, że uważa za prawidłowe utrzymać w dalszym ciągu nomenklaturę „wojewódzki i powiatowy lekarz weterynarii”, jako nazwę weterynaryjnej komórki organizacyjnej istniejącej w ramach wydziału oraz że jest uzasadnione, aby wojewódzcy lekarze wet. byli zastępcami kierowników wydziałów rolnictwa i leśnictwa PWRN w zakresie przede wszystkim zagadnień weterynaryjnych. Jednocześnie pismo podkreśliło, że w razie niepowołania wojewódzkich bądź powiatowych lekarzy wet. jako zastępców kierowników wydziałów jest niezbędne podporządkowanie ich bezpośrednio kierownikom tych wydziałów dla zabezpieczenia odpowiedniej operatywności w dziedzinie zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych i nadzoru sanitarno-weterynaryjnego.

2. Nowe zadania dla zakładów weterynarii wprowadza:

— Instrukcja Nr 5 Ministra Rolnictwa z dnia 3.VII. 1968 r. w sprawie organizacji i metod pracy w zakresie spraw osobowych w jednostkach organizacyjnych resortu rolnictwa (Dz. Urz. Min. Rol. Nr 9, poz. 62),

— pismo okólne Nr 8 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16.I.1968 r. w sprawie właściwego wykorzystywania pracowniczych legitymacji ubezpieczeniowych (Mon. Pol. Nr 7, poz. 38),

— zarządzenie Nr 101 Prezesa Rady Ministrów z dnia 5.XII.1968 r. w sprawie wykonywania przez upoważnione zakłady pracy niektórych czynności z zakre-

su emerytury i rent (Mon. Pol. Nr 52, poz. 360), — uchwała Nr 333 Rady Ministrów z dnia 22.XI.1968 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy (Mon. Pol. Nr 51, poz. 356).

3. Duże znaczenie dla prowadzenia właściwej gospodarki w zakładach weterynarii mają następujące akty normatywne:

— zarządzenie Ministra Finansów z dnia 25.IV.1968 zmieniające zarządzenie w sprawie gospodarki finansowej zakładów budżetowych (Mon. Pol. Nr 20, poz. 130),

— zarządzenie Nr 3 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9.I.1968 r. w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem płac w jednostkach państwowych i społecznych nie będących przedsiębiorstwami (Mon. Pol. Nr 2, poz. 8),

— zarządzenie Ministra Finansów z dnia 2.I.1968 r. w sprawie dopuszczenia do realizacji drobnych inwestycji (Mon. Pol. Nr 2, poz. 9).

4. Jednolitą wykładnię nowego cennika opłat za usługi wet. z zakresu nadzoru weterynaryjnego i badania zwierząt na gruźlicę ustaliło pismo okólne Ministerstwa Rolnictwa — Departamentu Weterynarii z dnia 31.V. 1968 r. Nr WETo — 2300-16/68, a z zakresu pomocy przy porodach u bydła z dnia 11.IV.1968 r. Nr WETo — 2300-7/68.

5. Pismo okólne Ministerstwa Rolnictwa — Departamentu Weterynarii z dnia 15.V.1968 r. Nr WETo — 002-2/68 ustaliło jednolitą stawkę opłat za przejazdy samochodami osobowymi i pick-up będącymi w dyspozycji służby wet. (także stanowiącymi własność pracowników) w wysokości 2,30 zł za 1 km przebiegu.

6. Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 14.III.1968 r. w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetu centralnego i budżetów terenowych (Mon. Pol. Nr 17, poz. 112) ustaliło dla służby weterynaryjnej 3 tytuły:

— 1222 — weterynaria (dla zakładów weterynarii),
— 1224 — zwalczanie zaraźliwych chorób zwierzęcych (fundusz centralny i budżety gromadzkie) oraz
— 1225 — akcja zwalczania gruźlicy bydła.

7. W Nr 11 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa pod poz. 80 został ogłoszony komunikat Ministerstwa Rolnictwa — Departamentu Weterynarii z dnia 23.VIII.1968 r. w sprawie konwencji sanitarno-weterynaryjnej między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Socjalistycznej Republiki Rumunii.

VI. Pracownicy służby weterynaryjnej.

1. Ustawa z dnia 23.I.1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) ustala nowy system obowiązkowego zabezpieczenia społecznego pracowników w razie osiągnięcia wieku emerytalnego lub w razie inwalidztwa, a rodzin pracowników — w razie śmierci ich żywiciela. Fundusz emerytalny jest tworzony, zgodnie z ustawą z dnia 23.I.1968 r. o funduszu emerytalnym (Dz. U. Nr 3, poz. 7), ze składek na ubezpieczenie społeczne opłacanych przez zakłady pracy przy wypłacie wynagrodzenia przy jednoczesnym obniżeniu w tych samych kwotach podatku od wynagrodzeń (wysokość tych składek i podatków — patrz Dziennik Ustaw Nr 5).

2. Ustawa z dnia 23.I.1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 8) określa system świadczeń przysługujących pracownikowi, który uległ wypadkowi przy pracy.

3. Na podstawie ustaw wymienionych w ust. 1 i 2 zostały m. in. wydane następujące wykonawcze akty normatywne:

— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18.VII.1968 r. w sprawie jednorazowych odszkodowań i innych świadczeń przysługujących w razie wypadku przy pracy (Dz. U. Nr 22, poz. 144),

— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18.VI.1968 r. w sprawie zasad i trybu ustalania okoliczności i przy-

czyn wypadków przy pracy oraz trybu postępowania odwoławczego w tych sprawach (Dz. U. Nr 22, poz. 143),

— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17.IX.1968 r. w sprawie najniższej podstawy wymiaru renty z tytułu wypadku przy pracy oraz przyjmowania do podstawy wymiaru zarobków zryczałtowanych (Dz. U. Nr 37, poz. 265),

— rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 19.VIII.1968 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru emerytury lub renty, zasiłków z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz składek na ubezpieczenia społeczne (Dz. U. Nr 35, poz. 246),

— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20.VIII.1948 r. w sprawie wygaśnięcia niektórych umów ubezpieczenia zawartych przez uspołecznione zakłady pracy (Dz. U. Nr 32, poz. 218),

— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27.VIII.1968 r. w sprawie dodatków do emerytur i rent z tytułu pracy naukowej (Dz. U. Nr 34, poz. 232),

— rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 12.XII.1968 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalne i zasady wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 48, poz. 347),

— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12.VIII.1968 r. w sprawie ustroju, zakresu działania komisji lekarskiej d/s inwalidztwa i zatrudnienia, trybu odwoławczego oraz nadzoru nad działalnością tych komisji (Dz. U. Nr 31, poz. 206),

— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18.VI.1968 r. w sprawie rozciągnięcia przepisów ustawy o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy na choroby zawodowe (Dz. U. Nr 22, poz. 145),

— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18.VI.1968 r. w sprawie wykazu chorób zawodowych uprawniających do świadczeń w razie inwalidztwa lub śmierci pracownika (Dz. U. Nr 22, poz. 147).

Z wymienionych w pkt. 9 i 10 rozporządzeń wynika, że licząc od 1.IX.1968 r.:

a) przypadki, w których inwalidztwo lub śmierć pracownika nastąpiły wskutek choroby zawodowej brucelozy, tularemii, wścieklizny, leptospirozy, tężca, nosaczyny bądź wąglika w razie wykonywania pracy przez pracownika służby weterynaryjnej bądź choroby zakaźnej nabytej w związku z wykonywaniem zawodu przez takiego pracownika, jeśli brak podstaw do przypuszczenia, że źródło choroby znajdowało się poza warunkami pracy w zawodzie, stanowią podstawę do przyznania świadczeń pieniężnych,

b) świadczenia te, to renta inwalidzka wynosząca 100% zarobku przy I, 90% przy II i 65% przy III grupie inwalidów, jeżeli rencista nie pracuje, lub odpowiednio mniej, jeżeli wykonuje zatrudnienie, oraz jednorazowe odszkodowanie w wysokości od 20—40.000 złotych,

c) istnienie choroby zawodowej musi stwierdzić organ państwowej inspekcji sanitarnej.

4. Zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z 4.XI.1968 r. w sprawie szczegółowego określenia wysokości kosztów badań lekarskich pracowników, przeprowadzanych dla ustalenia jednorazowych odszkodowań i innych świadczeń z tytułu wypadków przy pracy (Mon. Pol. Nr 47, poz. 332) ustala m. in. zasadę ponoszenia tych kosztów przez zakład pracy.

5. Zarządzenie Nr 6 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11.I.1968 r. w sprawie przechodzenia pracowników na emeryturę (niepublikowane) zobowiązało m. in. zakłady pracy do dokonywania wszystkich czynności mających na celu zapewnienie we właściwym czasie zaopatrzeń emerytalnych dla pracowników.

6. Rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 16.IV.1968 r. w sprawie zgłaszania chorób zawodowych i ich stwierdzania oraz dokumentacji, sprawozdawczości i statystyki tych chorób (Dz. U. Nr 14, poz. 86):

— ustala wykaz chorób zawodowych (m. in. choroby zakaźne, inwazyjne i choroby odzwierzęce u per-

sonelu weterynaryjnego, służby rolnej, hodowców zwierząt, pracowników garbarni),

— nakłada na zakłady pracy, służbę zdrowia oraz na lekarzy wet., którzy przy wykonywaniu zawodu stwierdzili u człowieka stykającego się ze zwierzętami chorymi na chorobę zaraźliwą objawy mogące nasuwać podejrzenie o zakażenie się taką chorobą — obowiązek zgłoszenia jej podejrzenia do wojewódzkiego inspektora sanitarnego i do inspektora pracy,

— określa inne obowiązki zakładów pracy w związku ze stwierdzeniem choroby zawodowej.

7. Zagadnienie badań pracowników reguluje rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 16.IV.1968 r. w sprawie lekarskich badań profilaktycznych pracowników (Dz. U. Nr 14, poz. 87), a zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 2.VIII.1968 r. w sprawie wykazu czynników szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych (Mon. Pol. Nr 39, poz. 277) do czynników tych zalicza się m. in. pracę w mikroklimacie zimnym, w środowisku mokrym, przy czynnikach toksycznych bądź uczulających pochodzenia zwierzęcego itp.

8. Obwieszczenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 9.XI.1968 r. w sprawie ogłoszenia wykazu przepisów dotyczących przestrzegania dyscypliny pracy i płac (Mon. Pol. Nr 52, poz. 365) zawiera wykaz około 40 aktów normatywnych z zakresu dyscypliny pracy i płac dot. m. in. zakładów weterynarii. Ponadto dyscypliny pracy i urlopów dotyczy:

— ustawa z dnia 23.I.1968 r. o zmianie i uzupełnieniu przepisów w sprawie nieuzasadnionej absencji w pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 12),

— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24.I.1968 r. w sprawie zasad i trybu postępowania przy wystąpieniu, doręczaniu oraz kontroli orzeczeń i zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 16).

— uchwała Nr 327 Rady Ministrów z dnia 16.VIII.1968 r. w sprawie przestrzegania porządku i dyscypliny pracy (Mon. Pol. Nr 3, poz. 22),

— uchwała Nr 158 Rady Ministrów z dnia 24.V.1968 r. w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi (Mon. Pol. Nr 24, poz. 154).

9. Z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy ukazały się następujące przepisy:

— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18.VI.1968 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy stosowaniu promieniowania jonizującego (Dz. U. Nr 20, poz. 122),

— rozporządzenie Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu:

a) z dnia 15.XII.1967 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach przetwórstwa produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz w zakładach przemysłu paszowego (Dz. U. z 1968 r. Nr 1, poz. 2),

b) z dnia 15.VI.1968 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach jajczarsko-drobiarskich (Dz. U. Nr 20, poz. 125).

10. Do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16.III.1968 r. (Dz. U. Nr 3, poz. 47) załączono jednolity tekst dekrety z dnia 10.XI.1964 r. o przejęciu przez związek zawodowe zadań w dziedzinie wykonywania ustaw o ochronie, bezpieczeństwie i higienie pracy oraz sprawowaniu inspekcji pracy.

11. Absolwentów i młodych pracowników służby wet. dotyczy:

— zarządzenie Ministra Finansów z dnia 11.VI.1968 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zasad udzielania pomocy kredytowej zamiejscowym pracownikom — absolwentom i studentom szkół wyższych na opłacanie części wkładu własnego w spółdzielniach budownictwa mieszkaniowego (Mon. Pol. Nr 27, poz. 175),

— rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24.V.1968 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zatrudnienia absolwentów szkół wyższych oraz orzekania o obowiązku zwrotu kosztów wykształcenia (Dz. U. Nr 16, poz. 101),

— zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 23.V.1968 r. w sprawie określenia ter-

minów zgłaszania się pracowników do pracy po odbyciu ćwiczeń lub przeszkolenia wojskowego albo służby wojskowej odbytej w ramach wojskowego szkolenia poborowych (Mon. Pol. Nr 22, poz. 145),

12. Ustawa z dnia 15.VII.1968 r. o pracownikach rad narodowych (Dz. U. Nr 25, poz. 164) dotyczy lekarzy i techników wet. oraz niektórych innych pracowników weterynaryjnych zatrudnionych w wydziałach rolnictwa i leśnictwa prezydium rad narodowych. Na podstawie przepisów tej ustawy zostały wydane:

— rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 3.XII.1968 r. w sprawie odpowiedzialności służbowej i dyscyplinarnej pracowników rad narodowych (Dz. U. Nr 44, poz. 319),

— zarządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 3.XII.1968 r.:

a) w sprawie zasad i trybu udzielania zgody na wykonywanie stałych dodatkowych zajęć zarobkowych przez pracowników rad narodowych (Mon. Pol. Nr 52, poz. 357),

b) w sprawie kierowniczych stanowisk w prezydiach rad narodowych (Mon. Pol. Nr 52, poz. 358),

c) w sprawie okresowych ocen pracy pracowników rad narodowych (Mon. Pol. Nr 52, poz. 359).

13. Zagadnienie nagród dla pracowników zakładów weterynarii regulują:

— zarządzenie Nr 12 Ministra Rolnictwa z dnia 29.I.1968 r. w sprawie zasad ustalania funduszu nagród w zakładach weterynarii oraz przyznawania nagród indywidualnych dla pracowników tych zakładów (Dz. U. Min. Rol. Nr 2, poz. 3 i Życie Weterynaryjne 12, 382, 1968),

— decyzja Nr SN-6815-13/68 z dnia 25.III.1968 r. Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac na ustalenie funduszu nagród m.in. dla pracowników naukowo-badawczych ZHW w wysokości 20% płac zasadniczych tych pracowników,

— pismo okólne Ministerstwa Rolnictwa z dnia 30.IX.1968 r. Nr WETO-003-19/68 nie publikowane) dot. rozciągnięcia zarządzenia Nr 62 Ministra Rolnictwa z dnia 19.IV.1962 r. w sprawie nagradzania i premiowania pracowników instytutów naukowo-badawczych resortu rolnictwa na pracowników naukowych ZHW.

14. Zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 31.VIII.1968 r. w sprawie dodatku do uposażenia dla pracowników, którym powierzono prowadzenie służbowego samochodu (Mon. Pol. Nr 42, poz. 293) określa wysokość tego wynagrodzenia na 18 zł dziennie (samochody ciężarowe 24 zł). Ponadto pismem Nr PIzp 101-K-80 z dnia 29.XI.1968 Ministra Rolnictwa zezwolono zakładom weterynarii na stosowanie wynagrodzeń ryczałtowych także dla kierowniców samochodów ciężarowych.

15. Zakładów weterynarii zatrudniających dozorców dotyczy zarządzenie Nr 287 Ministra Rolnictwa z dnia 30.XI.1968 r. w sprawie zasad wynagradzania dozorców domów mieszkalnych (Dz. Urz. Min. Rol. Nr 14, poz. 102).

16. Lekarzy wet. zatrudnionych w służbie zdrowia dotyczą:

— zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 29.XI.1968 r. w sprawie kierunków studiów i stanowisk uzasadniających pobieranie przez pracowników z wyższym wykształceniem uposażenia według zasad i stawek lekarskich (Mon. Pol. Nr 52, poz. 264),

— rozporządzenie w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 43, poz. 315),

— zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 29.X.1968 r.:

a) w sprawie dodatkowego wynagradzania pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach opieki zdrowotnej otwartej, stacjach pogotowia ratunkowego, w stacjach sanitarno-epidemiologicznych oraz w stacjach krwiodawstwa (Mon. Pol. Nr 52, poz. 363) (wynagrodzenie to określono na kwotę 300 zł miesięcznie),

b) zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad i trybu obniżania lub cofania dodatkowego wynagrodzenia miesięcznego lekarzom i lekarzom dentyistom za pracę w lecznictwie otwartym, w stacjach sanitarno-epidemiologicznych i w stacjach krwiodawstwa (Mon. Pol. Nr 51, poz. 591).

17. Zasadę, że w zakładach weterynarii prawo do otrzymania należności z tytułu kosztów przeniesienia według analogicznych norm, jak przy przeniesieniach służbowych, mogą otrzymać pracownicy, których wnioski w sprawie przejścia do innej pracy skierował organ nadrzędny nad nowym zakładem pracy, ustaliło w oparciu o wyjaśnienie Komitetu Pracy i Płac niepublikowane pismo okólne Ministerstwa Rolnictwa Nr WETO-0012-2/68 z 12.V.1968 r.

18. Ministerstwo Finansów pismem Nr PO 2489/4/68 z dnia 16.V.1968 r. wyjaśniło zasady obowiązujące przy ustalaniu podatku od wynagrodzeń powiatowych lekarzy weterynarii.

19. Osób, które wprowadzają się do nowych mieszkań, dotyczy obwieszczenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 3.IX.1968 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4.X.1960 r. w sprawie wysokości kaucji oraz warunków wynajmowania lokali mieszkalnych w domach nowych i odbudowanych (Dz. U. Nr 36, poz. 250).

VII. Nauka i szkolnictwo weterynaryjne

1. Istotne zmiany w organizacji szkolnictwa wyższego oraz w stopniach i tytułach naukowych wprowadziły ustawy z dnia 20.XII.1968 r.:

— o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 46, poz. 334: tekst jednolity ustawy o szkolnictwie wyższym Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 31),

— o zmianie ustawy o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. Nr 46, poz. 335; tekst jednolity Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 32).

2. Zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 7.XI.1968 r. zmieniające zarządzenie w sprawie określenia przypadków nie stanowiących przeszkody do pobierania dodatków specjalnych przez pracowników nauki i pracowników dydaktycznych (Mon. Pol. Nr 49, poz. 344) wprowadziło zasadę, że nie stanowi przeszkody do pobierania dodatków specjalnych przez pracowników nauki i pracowników dydaktycznych konsultanta naukowego lub kierownika tematu badawczego wykonywana na podstawie umowy o pracę w wymiarze do 1/2 etatu z wynagrodzeniem do 2100 zł miesięcznie. Na zatrudnienie w charakterze takiego konsultanta zbędne jest specjalne zezwolenie (poza zezwoleniem dyrektora instytutu) stosownie do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 3.II.1968 r. w sprawie zakresu i zasad wykonywania na rzecz jednostek gospodarki społecznej pracy w charakterze konsultanta lub kierownika tematu badawczego przez samodzielnych pracowników naukowo-badawczych (Mon. Pol. Nr 7 poz. 33).

3. Zagadnienie studiów doktoranckich i stypendiów naukowych zostało uregulowane rozporządzeniem Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego z dnia 15.II.1968 r.:

— w sprawie zasad odbywania studiów doktoranckich (Dz. U. Nr 6, poz. 38),

— w sprawie zasad przyznawania stypendiów naukowych oraz praw i obowiązków osób przygotowujących rozprawę doktorską (Dz. U. Nr 6, poz. 39).

VIII. Hodowla zwierząt

1. Uchwała Sejmu PRL z dnia 22.XII.1968 r. o narodowym planie gospodarczym na 1969 r. i podstawowych założeniach planu na rok 1970 (Mon. Pol. Nr 54, poz. 338) ustala założenie, że pogłowie zwierząt gospodarskich w czerwcu 1969 r. wyniesie:

1) bydła — ogółem 11—11 100 tys. sztuk w tym krowy — 6 200 tys.,

2) trzoda chlewna — ok. 14 500 tys. sztuk.

W zakresie owiec należy dążyć do podniesienia obecnego stanu pogłowia.

2. Sprawa opłat i wynagrodzeń za zabiegi pielęgnacyjne na racicach u bydła i owiec, wykonywane przez inseminatorów, została uregulowana zarządzeniami Ministra Rolnictwa z dnia 28.IX.1968 r. (Dz. U. Min. Rol. Nr 13, poz. 92 i 93).

3. Zasady pomocy finansowej, jakiej będzie udzielała spółdzielczość mleczarska dla PGR i rolniczych spółdzielni produkcyjnych, normy pobierania prób na określenie stopnia zanieczyszczeń w mleku oraz zwolnienie PGR od kar umownych z tytułu niewykonania dostaw mleka, jeżeli niewykonanie było wynikiem chorób zaraźliwych bądź decyzji służby wet., zostały ustalone porozumieniem dodatkowym z dnia 1.VII.1968 r. (Dz. Urz. Min. Rol. Nr 13, poz. 94).

4. Zagadnienie opodatkowania hodowli zwierząt futerkowych i laboratoryjnych (w tym ostatnim przypadku podatek pobiera laboratorium kupujące zwierzęta laboratoryjne) zostało uregulowane rozporządzeniami Ministra Finansów ogłoszonymi w Dzienniku Ustaw z 1968 r.: 1) Nr 7, poz. 41, 2) Nr 4, poz. 24.

IX. Sprawy różne

1. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22.XI.1968 r. w sprawie przekazywania nieruchomości rolnych i niektórych innych nieruchomości położonych na terenie gromady pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1968 r. Nr 1, poz. 1) może mieć zastosowanie m. in. w przypadku przekazywania terenów na budowę lecznicz weterynaryjnych.

2. Uchwała Nr 262 Rady Ministrów z dnia 12.VIII.1968 r. w sprawie rozporządzenia przez jednostki gospodarki uspołecznionej niektórymi składnikami majątkowymi (Mon. Pol. Nr 35, poz. 245) dotyczy m. in. przekazywania maszyn, samochodów, surowców i materiałów.

3. Zagadnienia związane z organizacją gromadzkich służby rolnej zostały uregulowane:

— uchwałą Nr 15 Rady Ministrów z dnia 15.I.1968 r. w sprawie organizacji gromadzkich służby rolnej,

— zarządzeniem Nr 14 Ministra Rolnictwa z dnia 6.II.1968 r. — wytyczne w sprawie zadań i metod pracy gromadzkich służby rolnej oraz referenta rolnego (zarządzenie to m. in. ustala zasadę, że w agronomówkach mogą mieszkać tylko zweryfikowani pracownicy gromadzkich służby rolnej oraz lekarze wet.).

4. Sprawy związane z wyposażeniem służby wet. w środki lokomocji, ich gospodarowaniem i używaniem zostały uregulowane:

— zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 12.III.1968 r. w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych (Mon. Pol. Nr 12, poz. 78),

— zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 15.III.1968 r. w sprawie ewidencji wykorzystania limitu finansowego kosztów utrzymania i eksploatacji służbowych samochodów osobowych (Mon. Pol. Nr 12, poz. 77),

— zarządzeniem Nr 26 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 22.II.1968 r. w sprawie warunków i trybu sprzedaży samochodów osobowych nabywcom, którzy będą je wykorzystywali dla celów służbowych (Dz. Urz. Min. Handlu Wew. Nr 7, poz. 13),

— zarządzeniem Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 6.VII.1968 r. w sprawie sprzedaży dla ludności nowych samochodów osobowych (Mon. Pol. Nr 31, poz. 212),

— rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24.IV.1968 r. w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych (Dz. U. Nr 15, poz. 89),

— rozporządzeniem Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20.VII.1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (kodeks drogowy).

5. Nowe normy finansowe na wyżywienie 1 osoby przebywającej na szkoleniu i wysokość opłat pobieranych z tego tytułu od tych osób zostały określone zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 26.II.1968 r. (Mon. Pol. Nr 10, 62).

Adres autora: dr Władysław Lutyński, Warszawa 45, ul. Zeromskiego 25 m. 12.

COLLOQUIUM MEDICUM

PYTANIE

Czy w księdze leczenia zwierząt należy w każdym przypadku wypełniać wszystkie pozycje i jakie przepisy normują te sprawy?

ODPOWIEDŹ

Zagadnienie zostało unormowane instrukcją Nr 1 Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12.II.1949 r. o sposobie prowadzenia niektórych ksiąg fachowych, wystawiania kwitów za dokonane zabiegi i innych czynności lekarsko-weterynaryjnych oraz sporządzania sprawozdań o frekwencji pacjentów w państwowych zakładach leczniczych dla zwierząt, lecznicach i przychodniach (Dz. Urz. Min. Rol. i Ref. Rol. Nr 6, poz. 23 i Zbiór Przepisów Wet. z 1956 r. t. I str. 642). Zgodnie z tą instrukcją w księdze leczenia wiek zwierząt należy podawać przez określenie liczby lat, a nie roku urodzenia, rozpoznanie należy podawać w języku polskim i łacińskim, w odpowiedniej rubryce należy podać zastosowane leki oraz wskazówki udzielone posiadaczowi zwierzęcia co do stosowania w domu pewnych zabiegów bądź diety itp.

W przypadku udzielenia porady wraz ze sprzedażą leków bądź wystawieniem recepty (Lp. 1 zał. Nr 1 Cennika opłat za usługi weterynaryjne) należy wypełnić tylko takie rubryki, których wypełnienie jest logicznie uzasadnione w określonej sytuacji z całkowitym pominięciem niektórych rubryk. Można np. podać tylko gatunek zwierzęcia, opisane przez właściciela objawy choroby, jakie schorzenie się podejrzewa,

jakie leki sprzedano i jakiej porady udzielono. Niewątpliwie często poradą będzie również zalecenie poddanie zwierzęcia zbadaniu przez lekarza wet. W zakresie zwierząt ubezpieczonych należy przy tym zwrócić uwagę że stosownie do § 7 ust. 3 instrukcji Ministerstwa Rolnictwa — Departamentu Weterynarii i Państwowego Zakładu Ubezpieczeń w sprawie współpracy organów służby wet. z PZU w zakresie ochrony ubezpieczeniowej właścicieli zwierząt gospodarskich (broшуra z 1967 r. str. 4) „porady ustne udzielone przez organ służby wet. nie są w razie choroby dopełnieniem warunku wezwania organu służby wet. i zastosowania się do jego zaleceń” (z wyjątkami).

W przypadku wystawiania opinii dla PZU w zakresie zwierzęcia poprzednio leczonego należy szczegółowo wypełnić rubryki dotyczące identyfikacji posiadacza zwierzęcia (patrz § 13 ust. 1—3 str. 9 cytowanej wyżej instrukcji) zaznaczyć, pod jakimi pozycjami zapisano zwierzę w księdze leczenia po zachorowaniu zwierzęcia oraz stwierdzić fakt wystawienia zaświadczenia. W przypadku trzebienia wypełnić należy tylko te rubryki, które mają logiczne uzasadnienie (data i godzina wykonania czynności, dane dot. posiadacza zwierzęcia, opis zwierzęcia, wykonany zabieg, wskazówki). Jeżeli trzebienie dotyczy zwierząt wykazujących odstępowstwa od normy lub zabieg trzebienia przebiegał z komplikacjami należy jak wiadomo wykonać określone dodatkowe czynności odpowiednio je dokumentując (np. zmierzyć temperaturę, zbadać tętno itp.).